

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Subjecto Ordinis. Caput VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

quos ego adfui omnium minimus; omnesque, præter admodum paucos, decrevimus illos Sacerdotes debere, sub conditione, Ordinem iterum ritè recipere; saltem propter rationes, quas supra indicavi, cum agerem de contactu Physico materiæ ordinationis, cui sententiæ probi illi Sacerdotes, immò, & idem Episcopus, qui illos initiaverat, adhæserunt.

a Sup. c. 2.
§. 1. à nu.
7.

12. An Calix, & Patena debeant esse consecrata? Dixi supra cap. tertio, §. secundo, num. 2.

An debeat intercedere contactus Physicus? Dixi ibidem à num. 5.

An simul cum prolacione formæ? Dixi ibidem num. 10.

NOTATIO PRO CASU, QUO sit reiteranda Ordinatio sub conditione.

Ad reddendam facilem ejusmodi reiterationem, quæ, propter aliquos casus supra dictos, vel similes, est sub conditione exhibenda, notetur, eam posse fieri quolibet anni tempore, posse à quocumque Episcopo, posse in Oratorio privato, posse absque cæteris Cæremoniis, sed solum supplendo id, in quo adest dubium. Ratio est, quia solemnitates, aliàs requisitæ, sunt institutæ pro Ordinatione absoluta, non autem pro Ordinatione conditionata; tunc enim non est Ordinationem celebrare, sed, quod imperfectè præstitum est, supplere. Ita ex Granado de Ord. Quintanady. b

b Quinta.
de Ord.
sing. 1.

CAPUT VI.

De Subjecto Ordinis,

§. I.

Quoad valorem?

Ordinis capax est solum Baptizatus, & quidem masculus. Excluditur ergo fœmina, & is, qui januam Sacramentorum, id est Baptisimum non est ingressus.

2. De non Baptizato nil occurrit, quod addam; de fœmina illud quæri solet, an is, qui simul fœmina est, & Masculus, quem

c C. Veniès
de Presbit.
non bapti-
zatis &
passim.

d Leon. a.
1. Ordinis
citans
de Or. a. g.

1. March.
citans de
Or. tr. 1.

p. 4. c. 1.

Hermaphroditum appellamus, sit capax Ordinis?

HERMAPHRODITUS.

3. Respondeo, Is Hermaphroditus, in quo prævalet sexus virilis, est Ordinis capax, sicut, & matrimonii. Verum: irregularisne est? Affirmat Henriquez; Negat Hurtadius. Sed certè etiam si non esset in rigore irregularis, tenendum tamen est cum Castropalao, hunc non esse ordinandum: quia in se monstruosum esset, hominem aliquo tandem modo fœminam, ordinari.

4. Is autem, in quo prævalet fœmineus sexus, Ordinum capax non erit.

5. Is denique, in quo uterque sexus æquè prævalet, (quod tamen, nunquam esse, sed necessariò unum prævalere putat Valquez) aliqui affirmant, capacem esse Ordinis, aliqui negant; sed concordant omnes, esse propter modo dictam rationem irregularem. Vide hæc fusè disputata apud citatos.

6. Sed quid Primò, de eo, qui nullum sexum habet, qualem puerum natum, esse, testatur Livius.

Respondeo, Incapacem Ordinis hunc pronuncio, quia verè non est vir.

7. Quid, Secundo, de eo, qui ex muliere erupit in virum?

Respondeo, Hic non erit incapax, nec ex hoc capite irregularis. Ratio est, quia præfens status debet considerari, in quo jam est vir, & in nihilo fœmina. Quod si, ita erumpat in virum, ut remaneat etiam fœmina, idem dic, quod modo dictum est num. 5.

8. Quid Tertio, si ex viro desciscat quis in mulierem?

Respondeo, id evenire posse difficile apparet Joanni l Delugo, sed tamen, id si eveniret, esset is incapax Ordinis, quia secundum præfentem statum fœmina esse supponitur.

9. Sed si antea fuerat ordinatus, amittere Characterem Sacerdotii, possetque ne consecrare validè?

Respondeo, Id dicam infra lib. 8. Tract. primo de matrimonio cap. 12. §. secundo, num. 36.

10. Qui se finxit fœminam, irregularem volunt

a A.
irr.
c. 2.
b D.
irr.
§. 1.
c D.
pau.
d. 6.
g. 8.
h. 8.
i. 8.
per.
pro.
o. 8.
ind.
e. 3.
n. 8.
d. 8.
a. 8.
c. 8.
d. 8.
e. 8.
f. 8.
g. 8.
h. 8.
i. 8.
k. 8.
l. 8.
m. 8.
n. 8.
o. 8.
p. 8.
q. 8.
r. 8.
s. 8.
t. 8.
u. 8.
v. 8.
w. 8.
x. 8.
y. 8.
z. 8.

2 Maior. de volunt Majolus, & Ugolinus, sed certè nul-
irreg. l. 1. lo id fundamento dictum est, nisi fortè aliud
c. 27. n. 4. addatur caput, quale posset esse infamia ex
b Vol. de ejusmodi fictione contracta.

irreg. c. 48
§. 2. n. 2.

P U E R.

11. Is Puer, qui caret usu rationis, id-
d. 1. Ord. est, infans, capax est Ordinis. Unde va-
g. 8. ex. c. lidè eos suscipere, doceat communiter Do-
nn. de Cl. Atores. c.

12. Multi tamen addunt ex Doctrina San-
cti d. Thomæ, infantem invalidè ordinari in
Episcopum, quia Episcopus consecratur in
pastorem, ad quod munus est incapax, qui ra-
tione caret. Sed certè, sic etiam esset incapax

potestatis ad absolvendum à peccatis. Ergo
d. 1. Thom. non posset ordinari in Sacerdotem cum hac
potestate. Propter hanc rationem, aliasque,
Castrop. d. Discastrillus sustinet, etiam infantem validè
ordinari in Episcopum.

EXCOMMUNICATUS, QUEM NO-
lit Episcopus ordinare, &c.

13. Moris est, ut Episcopus, ante Ordina-
tionem, enunciare faciat, se non intendere,
ordinare excommunicatum, irregularem,
nec futivè accedentem ad Ordines, nec simi-
les. Iam quaeritur, si quis ex dictis adhuc ad
Ordines suscipiendos accederet, validè ordi-
naretur, si non propriè ex defectu capacita-
tis sua, certè ex defectu intentionis Episcopi?
juvat enim hac occasione, id breviter expli-
care.

Respondeo, esse multo probabilius, validè
ordinari; Tum quia, ut habetur in Pontifica-
li, post prædictam protestationem solet Epif-
copus, absolvere ordinandos ab omni ex-
communicatione ad effectum solum illos
Ordines suscipiendi: tum quia illam prote-
stationem ad terrorem enunciat, habet autem
animum etiam intrusus promovendi: Tum
quia idem Episcopus (nisi oppositum constet)
presumitur, quando actu confert Or-
dines, voluntatem priorem, si quam contra-
riam habuit, mutare, & illum jam præsen-
tem ordinare. Dico (nisi oppositum constet)
nam si certò constaret, Episcopum persistere
in ea negativa voluntate, nec te absoluisse;
certum est, te Ordinem non recipere, quia
intentio ministrantis semper requiritur ad
Tamburinus de Sacramentis.

valorem Sacramenti. Ita Sanchez, g Lay- f Sanc. lib.
man h, Thesaur. i Immo adverte, quando 7. matr. d.
agitur de Sacerdotio, si aliquid sit rationa- 16. nu. 11.
bile dubium de voluntate Episcopi, debere g Layman
sub conditione reiterari Sacerdotii initiatio- de Sacr. in
nem, id enim persuadet periculum gravium commu-
damnorum, si fortè prior initiatio fuit in- ca. 4. n. 7.
valida, ut in universum alibi dictum est su- hThesaur.
perius. de penis

Pro consolatione Lectoris sic benignè ha- Eccl. p. 2.
ber Sa: Si Episcopus dicat. nolo, vel non intendo, V. Ord. c.
ordinare excommunicatos, vel irregulares, intel- 7.
ligitur si sciat talem esse. Quare is, quem ordinat. i Sa V. Or-
non sciens talem esse, verè est ordinatus. Hæc do nu. 38.
Sa. Non tamen omitterem conditionatam
Reordinationem.

§. II.

Quoad licitam receptionem Ordinum.

- I. UT licitè quis Ordines recipiat, debet
Primò, esse confirmatus.
 - II. Tantam habere ætatem, quantam re-
quirunt Sacri Canones.
 - III. Titulum habere Parrimonii, vel bene-
ficii, vel Religiosæ paupertatis.
 - IV. Non esse irregularem, vel simili affe-
ctum impedimento, quæ omnia impeden-
ta simul colligit Trullench. k
 - V. Sufficiatibus esse literis peritum. k Trull. de
Or. diu. li.
 - VI. Esse in statu gratiæ. 6. c. un.
- Quoniam verò de Primò, Quartò l, dub. 11. n.
Quintò, m & Sextò, n alibi commodior est 12.
tractandi locus, hic solum superest de duobus l Li. 3. de
agere, puta de ætate, & de titulo. Confirm.

D E Æ T A T E
Ordinandotum.

- 1. Quod illicitè, sed tamen valide ordina- §. 1.
tur infans, satis inuimus aliquantò superius. n Ibi. c. 12.
o De adultis ergo agendum hic erit. §. 1. c. 2.
- 2. Et quidem, quam vis, in Sacris Canoni- o Supl. li.
bus, alia ætas decreta olim pro Ordinibus 1. de Sacr.
suscipiendis fuerit; hodie tamen sequentes in gen. c.
dispositiones Concilii Tridentini sunt ob- 3. §. 2.
servandæ. p Sup. c. 1. §. 3. nu. 15.

ÆTAS PRO PRIMA
Tonsura.

Ætas pro Tonsura est septennium
Kk comple-

San. Larich. G. Hinc. V. ap. ortal. ox ci- andum. G. Hinc. irreg. f. 14. §. 1. Castrop. Ord. d. p. 6. p. 7. n. 5. c. Disast. Or. d. 1. dub. 21. nu. 318. Crv. Do. d. 4. 11. Dole. r. r. p. val. h. d. 1. 31.

completum. Non septenni Tonfuram concedere, illa culpa erit, quam dicam nu. 6. Ejusmodi ætas statuitur in a jure, & colligitur ex Tridentino, b quod vult, ut iniciandus prima Ord. in 6. Tonfura sciat rudimenta fidei, & item legeret, b Trident. & scribere.

4. Quod, si septennio minor comprehendatur ex præcoce ingenio, usu rationis pollere, ac legere, & scribere sciat, ordinari prima Tonfura posse, merito docet Quintanadu. c

ÆTAS PRO MINORIBUS.

5. Ad Ordines Minores licet nonnulli, probabilius a doceant, requiri annum ætatis decimum quartum, tamen probabilius est, satis esse septennium completum. Ratio est, quia non apparet prohibitio in contrarium. Quoniam tamen communiter non statim à septennio scit puer, quod requirit Tridentinum pro Minoribus, ideo communiter non statim sunt ordinandi.

6. Quares. Peccatne mortaliter, qui Minoribus ordinat non septennem, nam qui Majoribus, peccare mortaliter, non est dubium?

Respondeo, Qui ordinat saltem sola prima Tonfura non septennem, non peccare mortaliter, docent aliqui. Verum post prædictum c. Nullus, & post Tridentinum loc. cit. esse mortale, merito docent Sanchez, & alii que: si quidem prohibitio est de re gravi. Excipit necessitatem, si quando hæc unquam adit, ibidem Sanch.

ÆTAS PRO ORDINIBUS Majoribus.

7. Id sic decernitur à Tridentino g Nullus in posterum ad Subdiaconatus Ordinem ante 21. Ad Diaconatum ante 23. ad Presbyteratum ante 25. ætatis sue annum promoventur.

8. Satis esse, si ii anni sint incepti, etiam per unum diem, concors est Doctorum sententia.

9. Si inceptus sit dies, sed nondum advenit hora nativitatis: vel, si venit nativitatis hora v. g. hora matutina, sed non completus est dies, vel, si dies hic sit bisextilis; an ordinari quis possit? &c. Vide apud Docto-

res; h sunt enim hi casus adnotandum tari, meque utiliora explicare volenti impedire non debent.

10. Illud non est omittendum. Quid enim fiet, si omnibus diligentis factis, dubium sit, an ætatem requisitam quis habeat ad Ordines suscipiendos?

11. Respondeo, Si dubium sit negativum; non potest licite promoveri, quia, ut universaliter alibi dixi, i certa obligatio ætatis requisita non potest vinci ab incertitudine, qua laborat profectionis ætatis.

12. Si verò dubium sit positivum, id est verè probabile sit, te gaudere requisitis annis, licet æque probabile, immo probabilius sit, illis non te gaudere, licite ad Ordines admitti poteris, k quia, qui probabiliter ratione movetur ad operandum, prudenter operatur, atque ad eò sine culpa. Quidnam sit verè probabile? vide omnino in nostro Decal. lib. 1. cap. 3. §. 3. num. 11.

13. Si parentes ordinandi testentur de requisita ætate, concedere Ordines, poterit sine scrupulo, Episcopus, quia licet testimonium k Collegi parentum pro filiis in aliqua alia materia ab aliquibus sufficiens non judicetur, hic tamè ubi in nullius est præjudicium, sufficiens judicandum est. l

Ætatem pro Ordinatione incipere à die nativitatis, non verò à die conceptionis, ostendit communis usus, & colligitur ex doctrina, quam habet in simili Merolla. m

§. III.

De Titulo ordinandorum.

1. Tridentinum n præcipit, ne quis possit ordinari in Sacris, nisi ad Titulum Beneficii, vel Patrimonii, vel Paupertatis, ejus scilicet, quam solemniter emittunt Religiosi, quales etiam esse eos, qui emittunt vota bienni in Societate JESU, decrevit Greg. o XIII. Ratio hujus dispositionis fuit, ut ordinatus in Sacris haberet, unde ali honestè posset. Nam propterea quantitas Beneficii, vel Patrimonii arbitrio Episcopi remittitur ab eodem Tridentino, qui secundum varias regiones sufficientem summam determinet. Sanè Synodus Panormitana p hodie requirit centum scutorum sexaginta annuorum Panormi, in aliis verò Diocelis

§. IV.

Quaestiones aliquos circa praedictos Titulos Ordinandorum.

AN SUSPENSIONEM incurrat, qui ordinatur sine Titulo?

- 1. **N**ovitios, vel nulliter professos suspensionem incurere, jam modò dictum est. De aliis igitur quæro, qui fortè sine Titulo Beneficii, vel Patrimonii, vel Pauperatis ordinentur.
 - 2. Et tanè olim, ipso facto, suspensionem incurrebant, & celebrantes contrahant irregularitatem ii, qui sine sufficienti titulo Ordines Sacros suscipiebant. Postea re id g ab Innocentio Tertio ablata, ex meliori sententia, fuit, hæc suspensio in illis verbis (Nos tamen benignius agere cupientes) & imposuit onus Episcopo aliquem sine Titulo scienter ordinanti, ut ipse teneretur alere sic ordinatum, donec ei de sufficienti beneficio provideretur.
 - 3. Id olim fuit: Sed quid hodie post Tridentinum? loquimur autem de dicta pœna suspensionis, nam graviter peccari ab ordinante, & ab ordinando, nullus dubitat.
 - 4. Respondeo, Multi insignes Doctores dicunt, ejusmodi sic ordinatum incurere dictam suspensionem, quia putant, Tridentinum loc. cit. dum patrimonium, seu alimentam sufficientiam omnino requirens in ordinato, sic habet: *Antiquorum Canonum pœnas super Dicastibus innovando*: putant, inquam, innovare, tum pœnam suspensionis contra ordinatum, tum pœnam oneris alendi contra Episcopum ordinantem.
 - 5. Verum multi non inferioris item ordinis Doctores, immò, ut habet Barbosa, loc. cit. numero, & auctoritate Superiores docent, Tridentinum non innovasse pœnam suspensionis contra ordinatum, quæ jam ante Tridentinum fuerat ablata, sed solum innovasse, vel confirmasse pœnam oneris alendi, quæ ablata non fuerat.
 - 6. Mihi placet huic posteriori sententiæ adherere, licet fatear; probabilem esse priorum. Ratio, quæ me mover, est, quia non possum mihi persuadere, Tridentinum

fc. Nemi-
nè c. San-
ctorum
dist. 70.
g c. Cum
secundum
Apost. de
præbendis.
h Trident.
sess. 21. c.
2. De Re-
form.
i Suar. d.
31. de Cof-
sec. 2. n. 35
Theaur.
de pœnis
Eccles. 3.
p. V. Ordo
c. 11. n. 4.
Bonac. l. c.
n. 26.
Bord. T. 2.
res. 77. n.
70. aliq.
apud Barb.
in loc. cit.
Trid. à n.
71.
k S. Tol.
num loc. cit.
Henriq.
ta sufficientia omnino requirens in ordinato, aliq. ap.
sic habet: *Antiquorum Canonum pœnas super Dicastibus innovando*: putant, inquam, innovare, tum pœnam suspensionis contra ordinatum, tum pœnam oneris alendi contra Episcopum ordinantem.
variat. q.
49. num.
Barb. l. c.
n. 73.
March. de
Ord. tr. 2.
p. 6. c. 7.
diff. 6. c.
Hurt. de
suspens.
diff. 13. n.

Kk 2 voluisse

celis locis, seu totorum quadraginta. Ad Minores non expostulari a ejusmodi Titulos ex jure communi, saltem hodie, operæ precium est, admonere.

2. Quoad Titulum Beneficii, nota, non sufficere quodcumque tunc; suppleatur, ergo tunc ex patrimonio, ut sufficiat tota summa, ad alimenta honestè præstanda.

3. Quoad Titulum Patrimonii, nota praxim aliquorum Episcoporum, qui ne ad primam quidem Tonfuram volunt aliquem admittere, nisi Patrimonium necessarium pro Ordinibus Sacris se habere, legitime ostendat: prudenter sanè, ne Clericatum deinde cum dedecore exerceat, vel ab illo ad sæculum redire cum inconstantia cogatur. Sed quia communior praxis id non requirit, non possumus, Episcopos ad hoc obligare, sed laudare dumtaxat.

4. Quoad Titulum Pauperatis, nota Primò, extare Bullam Pii Quinti, quæ prohibet, ne Novitii ante Professionem ordinentur in Sacris ad Titulum Pauperatis, ac secus facientes, ipso facto, suspensioni subjicit, & in Ordine sic suscepto ministrantes irregularitate afficit.

5. Nota secundò, eum, qui emissa invalida Professione ob metum, vel ob aliquod impedimentum verè professus non est, & universaliter, qui ad sæculum liberè, & licitè redire potest, (abstraho hic à Scholasticis Societatis) si ordinetur ad Titulum Pauperatis, esse etiam suspensum, & modò dicto irregularem ex eadem e Pii Quinti Bulla. Et quidem is dupliciter peccat. Primò, quia sine patrimonio, seu sine ullo titulo. Secundò, quia sine Dimissoriis proprii Episcopi ordinatur, ut notat rectè Diana. d.

6. Dejectis adesse Decretum Sacræ Congregationis, ut sint etiam suspensi perpetuo, ablata potestate Ordinariis locorum eam suspensionem moderandi, vel relaxandi.

Hac occasione, scias, quod Decretum affert ad verbum Donatus. e

**

h Bo. Cr.
moral.
tit. 2. de
supplic.
temp. de
42. l. 1. de
d. 6. de
a. 9. de
quod u
bi sent. p.
2. de Mo-
eb. tr. 13.
5. cap. 4.
Nark. di
an. 11.
1. l. 1. in
D. de p. 3.
7. de
Sac. Cr.
Sac. Cr.
Sane. l. 2.
mar. d.
49. n. 36.
de Colop-
tur. c. 10.
H. in o-
Ho. l. 1. in
D. de p. 3.
8. 3. n. 7.
D. de p. 3.
1. n. 2.
ref. 17.
1. de Mo-
1. 2. de
3. de
56. o.
Trid. de
1. c. 1. de
Ref.
Ord. d. n. n.
p. 9. n. 3.
d. Diana
p. 4. tr. 2.
ref. 82.
e. Donat.
de Reg. 10.
1. q. 7. To.
1. q. 2. Vide
ctiam ib.
9. 31. n. 9.
c. 2.

voluisse innovare pœnam illam, quæ jam erat abolita per Innocentium Tertium, illius expressam mentionem nullo modo faciendo, Adde in pœnis benigniorem sensum esse sustinendum, &c.

7. Si ordinandus pactum inerat cum Episcopo, quod ab eo non petet alimenta, tunc enim verò incurrere a suspensionem à solo Summo Pontifice dispensandam, & ordinans solum spenditur per triennium à collatione Ordinum, & eundem præsentans, per idem triennium, ab Ordinum executione.

8. Quando scienter Episcopus ordinat aliquem sine patrimonio, quem alius Episcopus præsentavit, quis nam obligabitur porrigere ejusmodi ordinato alimenta, ordinans, an præsentans?

F. C. s. Epif. de præb. & dignitat. in 6. Respondeo, id clarè decidi à Bonifacio Octavo in jure, quod, quando occurrerit casus, facile videre poteris, longum enim esset Decisionem illam varios casus continentem hic referre.

PATRIMONIUM FICTUM.

9. Quid si quis fingat, vel ementiatur Patrimonium?

Respondeo. Tunc, si fictum supponis esse patrimonium, nullum illud erit; ergo is cum nullo titulo ordinabitur, & sic recurrit doctrina modo prædicta à numero quarto.

PATRIMONIUM CUM

Promissione illud alteri retrodonandi.

10. Quid, si ab amico acceptavi Patrimonium, unde cum verò patrimonio promoveat, sed eidem amico promiserim, me illud eidem retrodonaturum?

Respondeo. Tunc peccasti graviter, quia in re gravi decepisti Ecclesiam.

Initas: incidine in suspensionem?

Respondeo. Si hoc modo acquisitum patrimonium verum est patrimonium, non ordinatus fuisti sine titulo, atque adeò in nullius sententia incurristi in suspensione: si non est verum, ut ego puto, quia morali modo est, ac si illa bona non haberes, Doctores allati num. 4. dicunt, te incidisse. At Doctores sequentes opinionem probabiliorè dictam num. 6. negant, si nullum pactum iniisti cura Episcopo.

11. Bonacina e cum aliis putat, prædictum, qui promisit se retrodonaturum amico post Ordines susceptos patrimonium non obligari ad retrodonandum, quia ex Tridentino bona, ad quorum titulum quis ordinatur, alienari nequeunt: unde potest is bona illa sibi in conscientia retinere, at Suar. d. aliique dicunt, teneri ad retrodonandum; quia, vel jure invalida fuit donatio amici ob defectum voluntatis de absolute donando, vel certe moraliter, ut ego dixi, seu æquivalenter, nulla, fuit.

12. Hæc posterior sententia mihi videtur probabilior, Verum utramque esse probabilem, meritò dicit Diana loc. citat. licet priorè, ut probabiliorè ipse sequatur, addit ex Sanch. aliisque, ejusmodi retrodonationem, si forte fiat, rescindi solere à foro exteriorè, idque in pœnam Donatoris, qui voluit decipere Ecclesiam, & Episcopum. Unde etiam sequitur, quod Judex non obligabit dictum Donatarium, ut donationem sibi factam ab suo illo amico, illi retrocedat.

13. Si quis ordinandus promittat patrimonium amico reddere, quando ipse jam ordinatus factus fuerit sufficiens beneficium, vel alia bona, idque cum consensu Episcopi, nullam pœnam, nullamque culpam incurrit, quia nulla ratione contra Tridentinum operatur. Ita Trullench.

IN SYNODO PANORMITANA

suspenditur, qui cum ficto patrimonio ordinatur.

14. Denique hic duo advertite. Primum, prædicta sic se habere in jure communi, Ceterum quisque sua Diocesana consulat Statuta. Sanè Synodus Panormitana sic suspensionem contra prædictos pronunciat: *Declaramus, fictitium esse Patrimonium illud, quod ab aliquo possidetur cum prævio pacto non exigendi fructus annuos, vel eos retrodonandi, vel quomodolibet retrocedendi. Declaramus etiam, in pœnam suspensionis à jure impostam eos incurvere, qui cum hoc fictitio, & simulato patrimonio ad Sacros Ordines accesserint: eandemque pœnam suspensionis ipso facto incurrendam, si, & quatenus opus est, denuo adiungimus.*

ULTRA

ULTRAMONTANI SUSPENDUNTUR, si cum ficto Patrimonio ordinantur.

15. Secundò, adverte adesse Decretum Urbani Octavi, quod eo ipso Ultramontanos, vel natos extra Italiam suspendit in perpetuum, si ordinentur in Italia cum ficto patrimonio, aliisque eos pœnis ad arbitrium Summi Pontificis subdit. De hoc Decreto iterum redibit sermo non multò postea.

DE PATRIMONIO SUFFICIENTI, sed non ex arbitrio Episcopi.

16. Si quis Patrimonio fruatur, quod sibi sufficiat ad alimenta sibi congrua; Episcopus tamen nolit patrimonium illud ad Ordines admittere, si is nihilominus initiatur, dicitur initiari sine iufficienti patrimonio?

17. Rursus, si Episcopus, vel Synodus decrenat pro patrimonio iufficienti v. gr. quinquaginta aureos annuos, sufficiant autem mihi in meo oppido viginti, vel triginta, si cum his promoveat, dicat ne promoveri eam iufficienti patrimonio?

18. Respondeo, utrumque dici sine iufficienti patrimonio promoveri; quia manifestè Tridentinum illud vult esse iufficienti, quod approbat Episcopus Ita Trullench. b alios citans. Reminiscere nihilominus, tum pro his, tum pro præcedentibus casibus, si parum, seu in quantitate minimè notabili sit defectus, esse tunc parvitatem materiæ, atque adeò tantummodo culpam venialem. Quænam sit hæc parvitas, vide apud Dianam p. 4. tractat. 4. Ref. 52.

AN PATRIMONIUM ALIENARI queat?

19. Non posse alienari, donec ordinatus nanciscatur iufficienti Beneficium, vel bona, unde alatur, idque cum consensu Episcopi, disertè præcipit Tridentinum. c An autem consensus Episcopi ita requiratur, ut sine illo invalida sit alienatio facta à dicto ordinato jam habente iufficienti beneficium, vel bona; bipartita est sententia apud Barbosam d videntia, affirmans altera, altera negans, utraque probabiliter, quia verba, & contextus Tridentini in utramque partem probabiliter trahi possunt.

20. Sed adhuc inquire. Primò, An sicuti patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus fuit, potest modò dicto alienari post adeptum iufficienti Beneficium: ita e contra possit Beneficium renunciari post adeptum iufficienti patrimonium, vel iufficientia bona Tridentinum enim solum prioris casus meminit.

21. Respondeo, posse modo dicto, este- nim eadem prorsus ratio, eademque Concilii intentio.

22. Inquire Secundò, An, si alienarem dictum patrimonium ante adeptum iufficienti beneficium, vel bona: non solum illicite mortaliter, ut certum est, sed etiam invalidè alienarem.

23. Respondeo, etiam invalidè, ut est sententia communis; id enim clarè colligitur ex verbis illis Tridentini loc. citat. nullatenus possint addito sine, cur alienatio prohibeatur, qui est, alimenta ordinato in Sacris non adesse.

Immodò, nec potes hypothecare tuum patrimonium, nec creditori tuo illud cedere, nec alteri remittere. Audi Barbosam. e

24. Alienari, aut extingui, vel remitti non potest patrimonium, immodò, nec vendi, nec permutari, nec hypothecari, nec præscribi tempore ordinatio, & paulò post, dictio, illa nullatenus importat nullitatem actus ipso iure, ex multis quos plena manu retuli in tr. de dictionibus.

25. Audi Aloysium f Riccium: eleganter, f Aloysius inquit, dubitatum fuit, an prohibitus alienare Ric. p. 2. bona, ad quorum titulum quis fuit ordinatus, decis. Cur censetur etiam prohibitus obligare eadem bona? & paulò post cum multa erudite protulit. Neap. decis. sic habet: Nullatenus potest obligare in specie, si mihi seu speciali obligatione nominando tale bonum patrimoniale: & licet possit, sine inchoatione poenatos Auct. obligare in genere, obligando nimirum in omnia bona sua, tamen in tali generali obligatione non adducens, comprehenduntur huiusmodi bona, ad quorum titulum fuit promotus.

26. Confirmatur hæc ex sequenti resolutione. Quærunq; nonnulli, An ordinatus g Ap. Le. Diaconus cum legitimo patrimonio, si illud ante susceptionem presbyteratus alteri renunciet (idem certè esset, si vendat) & deinde ad Sacerdotium promoveatur, incurrat suspensionem? (peccare enim mortaliter non est dubium) & quamvis multi, qui sententiam

kk 3

illam

verit hic significet boni viri arbitrium, hoc est, voluntatem rationi congruam, contra Tridentinum faceret Episcopus, si solius Patrimonii titulo, ad hominem promovendum, moveretur. Atque hinc inferit Navarrus, a se vidisse negatam eundem fuisse facultatem ascendendi ad Subdiaconatum ob defectum tituli Beneficii, licet is habuerit patrimonium trium millium scutorum. Id, quod referens Trullench. b ait, hoc Decretum obligare sub mortali, citatque eundem Navarrum, & Villalobos.

36. Equidem duo expendenda Lectoribus do. Primò, nonne potuit esse causa rationalis prædictum hominem promovendi, quia utile, & honorificum est Ecclesiæ hominem prædivitem ejus servitio addici, & consecrari?

Secundò, tantum rigorem exposcendi omnino Beneficium in ordinandis vix animadverto in Episcopis: ususne subsecutus Decretum hoc fortasse mitigavit.

CAPUT VII.

De Ministro Ordinis.

§. I.

Quoad validitatem.

1. Certum est, ordinarium Ministrum Ordinibus conferendis esse Episcopum, ut habet Tridentinum.
2. Certum item est omnes Episcopos in hoc æquales esse, & validè cuicumque Fidei Ordines ministrare. Nam Episcopus quicumque, etiam excommunicatus, etiam Hæreticus, etiam si Diaconatum, & alios inferiores Ordines non suscepisset, potest omnes Ordines, quamvis à se non susceptos, alteri conferre, dummodo verè ipse sit Sacerdos, & Episcopus consecratus (non enim satis foret, esse electum, & confirmatum) siquidem Ordines confert verbi gratia, Diaconatum, non ex vi Diaconatus, quem habeat, sed ex vi Ordinis Episcopalis, qui Diaconatum, aliosque ipso inferiores essentialiter non supponit. Lege Vasquez, et aliosque, licet sit contrarius Sanchez, et aliique.
3. Incertum ergo illud remanet, An alii

Episcopo inferiores, id est, Sacerdotes communes possint ex delegatione Summi Pontificis, Ordines validè conferre. Nam non Sacerdoti, etiam si sit Cardinalis, tantam potestatem delegari non posse, quia, nec exemplum, nec ulla ratio id persuadet, certum fo-

4. Respondeo, distinguendo Ordines in tres classes. Primò, in Sacerdotium, Secundo, in Diaconatum, & Subdiaconatum. Tertio, in Ordines Minores, Tonsuramque primam.

5. Dico jam Primò, probabile ab aliquibus existimari, Sacerdoti posse à Pontifice delegari potestatem conferendi alteri Sacerdotium, sed improbabile existimari ab aliis; quod posterius libentius recipio; cum enim hanc denegationem nunquam concesserit Pontifex ab ipso Ecclesiæ initio, non est res tanti momenti, sic facile concedenda. Lege citatos.

6. Dico Secundò, facilius posse concedi, delegabilem à Summo Pontifice esse Sacerdoti potestatem conferendi Diaconatum, & Subdiaconatum, quia non tam clarè apparet hic valde gravis inconvenientia, immò fertur Innocentius Octavus id concessisse Abbatibus Cisterciensibus pro suis Monachis. Sed nihilominus id alii negant, & quoad Innocentium dicunt, ipsum solum concessisse, ut dicti Abbates possint in suis Monasteriis ordinare suos non per se, sed per quemcumque Episcopum.

Dico Tertio, Sacerdoti posse Summum Pontificem concedere facultatem conferendi primam Tonsuram, Minoresque Ordines,

Adde concessam de facto eam esse quibusdam Abbatibus pro suis Regularibus. Loth, et aliique permulti ab ipsis adducti, qui de hac concessione, ejusque extensione, hinc inde, disputant latè.

§. II.

De Ministro Ordinis quoad licitum usum.

1. Quamvis multa requirantur in Episcopo, ut licitè Ordines conferat, status v. gr. gratiæ, non esse suspensum à Pontif-

f Sanc. Con-
ninc. alii-
que apud
Leand. l.c.
qu. 16. ap.
Arer. de
Ord. qu. 3.
sec. 3. Vers.
in hac re.

Apud
L. and. l.c.
qu. 18.
h. Dian. l.
p. 4. r. 4.
ref. 147.

Ep. p. 5. r.
13. ref. 93.
Ep. p. 7. r.
11. ref. 42.
i Leand. d.
de Ord.
k 4. de Ord.
i Marchinus,
qui presertim
à q. 9. us-
que d. 15.
k March.
tr. 1 p. 2. de
Ord. c. 10.
l Ludov.
Bertrand.
Loth in
ref. Theol.
tr. 7. d. 1.

a Navar.
ap. Trull.
de Ord. l. c.
b Trullen.
loc. cit.
36.
Trident.
de Ord.
l. 13.
Ap. Lo-
and. l. 3.
de Ord.
l. 13.
Sacerd.
ad con-
ferend.
Sacerd.
ne apud
eundem
canon. 5.
o.
Dian. p. 4.
r. 4.
ref. 147.
e Trull. sess.
23. c. 4.
d Vasq. T.
3. in 7. n. d.
243. n. 24.
M. 2. c. de
Ordin. tr.
3. c. 7.
e Sanchez. in
consil. l. 7.
p. 1. d. 14.
aliqui re-
lati à Le-
and. de Or-
din. d. 4.
q. 4.